

технологічним університетом (Delft University of Technology) також власноручно розробляє платформу управління вантажами. [2]

Основні задачі, які вирішує технологія Blockchain такі: [3]
значно скорочуються терміни обробки даних;
оновлення виконуються у реальному часі і забезпечують найвищу точність і прозорість всіх операцій;
утримується високий рівень безпеки вантажів;
знижуються витрати на доставку. [3]

Найважливішими задачами, які вирішують системи на базі Blockchain, являються: можливість отримати інформацію о доставці вантажів у реальному часі; можливість дізнаватися про рух і місце знаходження вантажу в будь який час. [3] Як відомо світовий ринок морських перевезень потерпає від таких проблем, як: насиченість тоннажу, низькі показники безпеки, невисокі тарифи фрахту. Blockchain найчастіше використовується для покращення зв'язку між судном і берегом, для інтелектуального управління трафіком. «Більш тісний інтерфейс між судами і порами враховує аналіз великих баз даних для зниження часу на перевезення, часу на захід суден у портову акваторію, що знижує рівень перенавантаження на морські порти.» [2]

За даним фахівців Avaga Nord [3] використання технології Blockchain зменшує усі бар'єри в міжнародних постачаннях вантажів і зменшує тарифи на послуги морських перевезень. Таке впровадження збільшить обсяги світової торгівлі на 15%, підвищить кількість робочих місць і сприятиме зростанню світової економіки.

Список використаних джерел:

1. Жихарева В.В. Необходимые и достаточные условия эффективной реализации инвестиционной деятельности судоходных компаний Украины. Экономические инновации. 2010 — [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/66279/09-Jihareva.pdf?sequence=1>
2. Технологические новшества в судоходстве: какие инновации принесет blockchain? [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.bagnet.org/news/pressreliz/343334/tehnologicheskie-novshestva-v-sudohodstve-kakie-innovatsii-privneset-blockchain>
3. Блокчейн в судоходстве — полезные инновации. Опубликовал Avaga Nord in Posted Май 23, 2018 at 10:07. [Электронный ресурс]. Режим доступа: <https://ardilogistics.com/blokcheyn-v-sudohodstve>

Малік Л.М., к.е.н, доцент

Арутюнова К.С., магістрант

Київський кооперативний інститут бізнесу і права, м. Київ, Україна

ПЛАНУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Стратегія - це планування всіх найважливіших дій (підприємницьких, конкурентних, функціональних), які треба реалізувати, щоб забезпечити тривалий

успіх організації. Планування - це процес, де збігаються інтелектуальні, інтуїтивні та раціоналістичні прийоми, які дають змогу поєднати формальний та неформальний аспекти управління, щоб забезпечити впорядкованість заходів щодо реалізації стратегій для досягнення поставлених цілей. Згідно з функціональним підходом до управління, планування, що є основною функцією, треба визначити змістовно та організаційно, залежно від умов функціонування підприємства та поглядів керівників на місце, роль та значення цієї функції для розвитку підприємства [1].

Встановлюючи стратегії, треба враховувати: типи реакцій на зміни умов у зовнішньому середовищі (в попиті, рівні конкуренції, законодавстві тощо) - як загрозливих, так і сприятливих: захист проти негативного розвитку подій та сприяння реалізації позитивних тенденцій; варіанти розподілу ресурсів між підрозділами, відділами та напрямками діяльності з метою найефективнішого їх використання при сприянні досягненню стратегічних цілей; методи конкуренції в кожному з напрямків діяльності підприємства для забезпечення конкурентоспроможності підприємства та адекватної реакції на загрозу з боку конкурентів (у тому числі своєчасно «вийшовши» з тих сфер діяльності, де підприємство не має серйозних конкурентних переваг і де криється потенційна загроза виживанню); варіанти нагромадження (втрати) необхідних внутрішніх можливостей підприємства для забезпечення конкурентоспроможності підприємства за рахунок більшої збалансованості окремих частин (підсистем) виробничого потенціалу як основи для досягнення синергії стратегічних напрямків діяльності [2].

Стратегічне планування можна розглядати як систему дій і рішень, що приймаються на верхньому ієрархічному рівні управління з метою розробки стратегічного плану на певну перспективу, який містить конкретні кроки з реалізації стратегічних цілей і завдань організації. Процес стратегічного планування спирається на результати виконання попередніх стадій інноваційного менеджменту - аналізу та прогнозування інноваційного розвитку підприємства.

Найважливіші принципи стратегічного планування такі: адаптація інноваційного підприємства до зовнішнього середовища; стабільність, що забезпечує правильний вибір напрямку розвитку науки як внутрішнього компонента виробництва, а також ринків збуту продукції; обґрунтованість ринку; селективність, виділення ключових факторів, проблем і завдань певних стратегічних зон господарювання (сегментів ринку), що дозволяє визначати пріоритетні напрями розвитку організації; варіантність планових розрахунків з погляду досягнення цілей організації, постійної конкурентоспроможності, фінансового забезпечення та інших критеріїв.

Розробка і реалізація інноваційної стратегії малої фірми неможлива без інвестиційних вкладень, тому щоб інноваційна стратегія виступала як вагомий фактор ефективності, мале підприємство має розглянути можливості здійснення взаємопов'язаних інвестицій в різні сфери своєї діяльності (розробка або придбання технологічних інновацій; створення сучасної організаційно - виробничої структури; створення збутової і маркетингової мережі). Найбільш

характерними показниками інновацій є: новизна, можливість модифікації, можливість дифузії, прогресивність, конкурентоспроможність, адаптивність до нових умов виробництва, а також показники економічної, соціальної і екологічної ефективності. Зазначені показники впливають на кінцеві результати діяльності підприємства: на собівартість і ціну продукції, її якість, обсяг продажів і прибутку, рівень рентабельності.

Успіх інноваційної стратегії малого підприємства залежить від обсягу та доступності необхідних ресурсів, якими володіє підприємство, від здатності до швидких змін, гнучкості менеджменту і його адаптації до нових умов, неординарності створюваних інноваційних рішень, вміння оцінити і спрогнозувати комерційну вигоду, ефективності організаційно - управлінських механізмів, завдяки яким реалізуються інноваційні проекти, рівня розвитку інноваційної інфраструктури, яка підтримує діяльність підприємств цієї сфери [3].

Стратегію підприємства можна подати у вигляді сукупності гіпотез про причини і наслідки. Система оцінки має чітко і ясно визначити співвідношення між цілями і критеріями їх досягнення в різних напрямках, щоб вони були реальними і ними можна було управляти. У результаті проектування визначається конкретна безліч стратегій, кожна з яких може бути реалізована за допомогою різних, добре відомих методів. З цієї множини, як правило, обирається одна стратегія за певним набором критеріїв. Виходячи з цього, пропонується дещо інший шлях реалізації інноваційної стратегії, а саме - побудову нової стратегії, до якої увійдуть елементи з усіх можливих стратегій.

Критерій відбору застосовуватиметься не до усієї стратегії, а до окремих її елементів, тим самим знижуючи вірогідність помилки до мінімального значення. Саме ця, знову побудована стратегія, яка називається комбінованою, буде інноваційною стратегією, що підлягатиме реалізації. Для поділу стратегії на елементи застосовується метод, відомий як «збалансована система показників», або модель Нортон - Каплана. Потрібно адаптувати модель для своїх цілей - побудови комбінованої інноваційної стратегії підприємства основне призначення зазначеної концепції полягає у втіленні стратегічних орієнтирів менеджменту підприємства в реалії господарської діяльності, а також логічному поєднанні визначеної стратегії з вартісними показниками та поточною діяльністю [4].

Розробляючи інноваційні стратегії, необхідно врахувати такі їх особливості.

1. Стратегії підприємств перебувають під впливом змін у навколишньому середовищі. Вони можуть самі формувати ці зміни своїм активним впливом або відгукнутися у формі реакції (стратегії пристосовування). Зміни навколишнього середовища можуть бути такими, що вже наступили, або ще тільки очікуються.
2. Стратегії дають можливість встановити, яким чином можна ввести в дію наявний потенціал з урахуванням існуючих і очікуваних у майбутньому сильних та слабких сторін з тим, щоб виконати наміри підприємства.
3. Стратегії підприємства дають лише загальний напрям, за яким розвивається підприємство. Тому вони мають доповнюватися заходами тактичного порядку.
4. Мета стратегій підприємства - формування стійкого потенціалу успіху з урахуванням його переваг перед конкурентами.

Технічне переоснащення набуває все більшої актуальності для виробництв в умовах сучасної ринкової економіки. Конкуренція на ринку з кожним роком стає більш жорсткішою і вимагає від виробника зміцнення своїх позицій у різних аспектах. Зокрема, важливим моментом стає необхідність здійснення технічного переоснащення. Завдяки його впровадженню пришвидшується процес виробництва, знижуються витрати та підвищується якість продукції. Саме завдяки кращій якості може підвищитися попит на продукцію підприємства. Технічне переоснащення - сукупність заходів, який здійснюються за відсутності розширення виробництва, що направлені на підвищення технічного та економічного рівня деяких виробництв, цехів на основі впровадження новітніх технологій, обладнання, автоматизації виробництва, оновлення та заміни застарілого обладнання з метою підвищення ефективності виробничого процесу, покращення виробничих потужностей, розширення асортименту та покращення якості продукції, що в свою чергу підвищить продуктивності праці, зниження кількості використаних матеріалів і собівартості продукції, економії ресурсів.

Оборонна стратегія допомагає утримувати конкурентні позиції на ринках що вже освоєні підприємством. Характерною особливістю даної стратегії є знаходження оптимального значення таких показників - «витрати - результат» в процесі інноваційної діяльності. Головна мета оборонної стратегії через технічне переоснащення є вчасна реакція фірми на дії конкурентних компаній та аналіз технічних новинок у галузі діяльності підприємства.

Таким чином, в процесі дослідження встановлено, що успіх інноваційної стратегії малого підприємства залежить від обсягу необхідних ресурсів, якими володіє підприємство, від здатності до швидких змін, гнучкості менеджменту, неординарності створюваних інноваційних рішень, вміння оцінити і спрогнозувати комерційну вигоду, ефективності організаційно - управлінських механізмів, завдяки яким реалізуються інноваційні проекти, рівня розвитку інноваційної інфраструктури, яка підтримує діяльність підприємств цієї сфери.

Список використаних джерел:

1. Падерін І.Д. Стратегічне управління підприємствами малого та середнього бізнесу промислового регіону: [монографія] / І.Д. Падерін. - Д: Акцент ПП, 2016. - 184 с.
2. Круглов В.В. Формування інноваційної стратегії на торговельному підприємстві / В.В. Круглов, В.В. Бондаренко // Young Scientist. - 2016. - № 12. - С. 659-663.
3. Мельник Ю.М. Інноваційна стратегія підприємства як джерело його конкурентних переваг / Ю.М. Мельник // Економіка харчової промисловості. - 2015. - Т. 7. - № 4. - С. 67-72.
4. Сіденко С.В. Інноваційна стратегія України / С.В. Сіденко // Стратегія розвитку України. - 2017. - № 1. - С. 3-6.